

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 16 listopada 2010 r. — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko Safilo Spa

(Sprawa C-529/10)

(2011/C 30/36)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Safilo Spa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada zwalczania nadużycia prawa w sprawach podatkowych, tak jak została ona zdefiniowana w wyrokach z dnia 21 lutego 2006 r. w sprawie C-255/02 Halifax i in., Zb.Orz. s. I 1609 oraz z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie C-425/06 Part Service, Zb.Orz. s. I 897, stanowi podstawową zasadę prawa wspólnotowego wyłącznie w zakresie podatków zharmonizowanych i w sprawach uregulowanych normami wtórnego prawa wspólnotowego czy też rozciąga się, jak przypadki nadużycia podstawowych swobód, na sprawy z zakresu podatków niezharmonizowanych, takich jak podatki bezpośrednie, gdy przedmiotem opodatkowania są transgraniczne operacje gospodarcze, takie jak nabycie przez spółkę praw do czerpania korzyści z akcji innej spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim?
- 2) Abstrahując od odpowiedzi na poprzednie pytanie, czy istnieje interes o znaczeniu wspólnotowym w ustanowieniu przez państwa członkowskie odpowiednich instrumentów walki z uchylaniem się od opodatkowania w zakresie podatków niezharmonizowanych; czy takiemu interesowi stoi na przeszkodzie niezastosowanie — w ramach środka abolicji podatkowej — zasady nadużycia prawa uznanej także jako reguła prawa krajowego i czy w takim przypadku występuje naruszenie zasad wynikających z art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej?
- 3) Czy z zasad, które regulują rynek jednolity, można wywieść zakaz ustanowienia — poza nadzwyczajnymi środkami polegającymi na całkowitym zrzeczeniu się roszczenia podatkowego — nadzwyczajnego środka w zakresie zakończenia sporów podatkowych, którego zastosowanie jest ograniczone w czasie i uzależnione od zapłaty tylko części należnego podatku, i to znacznie niższej od pełnej kwoty tego podatku?
- 4) Czy zasada niedyskryminacji i uregulowania w zakresie pomocy państwa stoją na przeszkodzie systemowi zakończenia sporów podatkowych, o który chodzi w niniejszej sprawie?
- 5) Czy zasada skutecznego stosowania prawa wspólnotowego stoi na przeszkodzie nadzwyczajnemu uregulowaniu proceduralnemu ograniczonemu w czasie, które usuwa kontrolę zgodności z prawem (a w szczególności kontrolę prawidłowej wykładni i stosowania prawa wspólnotowego) przez sąd orzekający w ostatniej instancji, na którym spoczywa obowiązek przedłożenia Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej pytań prejudycjalnych dotyczących ważności i wykładni?

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-531/10)

(2011/C 30/37)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Zadra i J. Javorský, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że z uwagi na zawarcie przez Ministerstwo Transportu, Poczty i Telekomunikacji Republiki Słowackiej umowy na dostawę usług doradztwa posiadającej przedmiot zainteresowania o charakterze transgranicznym bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy zasady niedyskryminacji i zasady przejrzystości wynikających z art. 49 i 56 TFUE i wspomnianych w art. 2 dyrektywy 2004/18/WE ⁽¹⁾;
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Ministerstwo Transportu, Poczty i Telekomunikacji Republiki Słowackiej zawarło umowę o świadczenie usług posiadającą przedmiot zainteresowania o charakterze transgranicznym ze względu na wartość umowy, wymagane specjalistyczne kompetencje oraz na okoliczność, iż poprzednim dostawcą usług była spółka z innego państwa członkowskiego. Umowa została zawarta bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu. W ten sposób doszło do oczywistego naruszenia zasady przejrzystości, ponieważ podmioty inne niż te, do których zwróciło się ministerstwo wybierając je, nie zostały poinformowane o istnieniu takiego zamówienia i nie miały możliwości przedstawienia ich oferty. Naruszając zasadę przejrzystości ministerstwo naruszyło równocześnie zakaz dyskryminacji, ponieważ potraktowało w odmienny sposób grupę przedsiębiorstw, do których